

Marie-Rose Morel

Leven met kanker heeft me gelukkiger gemaakt

Een jaar lang was Marie-Rose Morel (37) geen baas meer over eigen lichaam. Het was de kanker die regeerde. 'Je zoekt je uiterste grenzen op. Maar ik wilde niet afzien als ik niet te genezen was. Het kan me niet schelen wat de partij over euthanasie zegt. Ik had tegen mijn zus gezegd: Je weet wat je moet doen.'

tekst Isa Van Dorsselaer foto's Marco Mertens make-up Elisa Utzeri voor Givenchy

De blonde lokken van Marie-Rose Morel zijn krampachtig samengebonden met een elastiekje. 'Het lukt net om een staartje te maken. Toen dat voor het eerst weer kon, was dat een fantastisch moment. Zoveel mensen vinden mijn kapsel leuker kort, en ik vind dat eigenlijk ook. Maar ik wil het nog één keer laten groeien, voor ik weer kort ga.'

Je zou denken dat voor de pasionaria van het Vlaams Belang haar kapsel de verste van haar zorgen is. Begin 2009 werd bij haar uitgezaaide baarmoederkanker vastgesteld. Ze onderging een half jaar lang zware bestralingen en chemo. Op haar website hield ze bijna dagelijks trouw een kankerdagboek bij, onder het logo van een klavertje vier, voor goed geluk. Dat is nu gebundeld in het boek *Leve het Leven!* – de eerste keer dat een boek van een Vlaams Belanger gepubliceerd wordt door een reguliere uitgeverij (Standaard Uitgeverij).

Vorige zomer werd Morel genezen verklaard. 'Als je weer lang haar hebt, ben je genezen, hé mama, zei mijn oudste zoon Alexander (6) toen ik ziek was. Het voelt inderdaad alsof lange haren het teken zijn van kracht en gezondheid. Daarom wil ik nog één keer een vlecht.'

Ook op de momenten dat je het ziekst was, was er plaats voor ijdelheid.

'Mijn haar verliezen vond ik verschrikkelijk, ja. Maar dat ging niet over ijdelheid. Zonder haar was ik een alien. In de spiegel staarde een halve dode naar mij. Ik schrok daar elke keer van, want ik vergat dat. Op een dag, in de lente van vorig jaar, was ik in de weer in de tuin. Ik voelde me goed, ik was niet misselijk. Ik liep voorbij het raam. Geen wimpers, geen wenkbrauwen, geen haar. Het duurde een paar tellen voor ik doorhad dat ik dat was. Duizend keer heb ik vroeger tegen mensen met kanker gezegd: *Dat haar is toch het minste*. Dat zal nooit nog over mijn lippen komen. Ik zal zeggen: *Ja, dat is erg, maar het groeit terug*. (lacht) Kijk naar mijn geweldige steunkousen. Ik moet ze dragen, mijn linkerbeen is opgezwollen omdat de lymfeklieren verwijderd zijn. Mijn enkel zal nooit meer worden zoals voorheen. Onlangs op controle bij de dokter maakte ik me druk over de esthetiek van die gezwollen enkel. Hij moest er smakelijk om lachen. *Als je daarmee bezig kunt zijn, voel je je echt beter*, zei hij. Zo is dat.'

Je was doodsbang, schrijf je, voor het eerst in je leven.

'Ik heb niet de hele tijd in een waas van angst geleefd. Ik was bang in flitsen. Soms heel onverwacht, op momenten dat ik thuis zat in de tuin, met de kinderen die aan het spelen

waren. Dan was er plots dat gevoel: *Shit, als dit slecht afloopt, is het over een half jaar gedaan*. Maar je verdringt dat weer, want anders blokkeer je.'

Kon je praten over je angsten?

'De behoefte was er zeker. Maar het lukte niet altijd. Ik moest dan eerst zeven keer herhalen dat ik er écht over wilde praten. De gesprekken

Wie is Marie-Rose Morel?

- ▶ Wordt op 26 augustus 1972 geboren in Antwerpen.
- ▶ Is de dochter van Chris Morel, ex-directeur van telecombedrijf Alcatel.
- ▶ Wordt verkozen tot Aardbeiprinses in 1992 en Miss Vlaanderen in 1993.
- ▶ Is licentiate in de geschiedenis.
- ▶ Zet haar eerste politieke stappen bij de N-VA en stapt in 2004 over naar Vlaams Belang.
- ▶ Wordt in 2004 verkozen als Vlaams parlements lid, vijf jaar later krijgt ze geen plaats op de lijst. Is nu gemeenteraadslid in Schoten.
- ▶ Is gescheiden en heeft twee kinderen: Alexander (6) en Marnix (3).

